

KŁODZINA (4) *sb f*

Teksty nie oznaczają ó; a prawdopodobnie jasne (tak w -ina; Cn o oraz a jasne).

sg N kłodzina (1). ◇ A kłodzinę (1). ◇ pl G kłodzin (1). ◇ A kłodziny (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Pień, gruby kawał drzewa; arbor contruncata, caudex sectus, contruncatae arboris pars, truncus Cn (4) : A gdy fię nád Wilią wżyfcy ściągñeli/ wnet z wielkich kłodżin poczynili płoty StryjKron 265, 752.

a. *W funkcji coll. (2) : Retae – Kłodzina wrzekach. Calep 919b; Ná dłuż drewno vmierzywży/ ták rowno máią wżyfcy iednáko wożić/ ták łupne/ iáko kłodżinę GostGosp 86.*

Synonimy: kloc, pień. [Nie dotyczą a.]

Cf KŁODA, KŁODZIE

MM